

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773.
Ügyszám IV/88-5/2018

Tisztelt

Alkotmánybíróság

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/88-6/2018</i>	
Érkezett: 2018 MÁRC 28.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>9 db</i>	<i>du</i>

Dr. Altrichterné Albert Katalin [REDACTED]
saját ügyemben eljárva, a 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján, a következő

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Tatai Járásbíróság 1.P.20.524/2009/155., a Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.270/2015/6., és a Kúria Pfv.I.20.965./2016/11. részítéletek alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdések alapján semmisítse meg őket, mivel sérti az indítványom 3. pontjában felsorolt Alaptörvényben biztosított jogaimat.

Kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság függessze fel, a Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.270/2015/6. ítéletének végrehajtását.

Kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság a Tatai Járásbíróság 1.P.20.524/2009/155. részítése kapcsán indítványom valamennyi pontját vizsgálja meg Alkotmányossági szempontból, mivel álláspontom szerint az ítélet kirívóan törvényellenes, az elkövetett törvénysértések nem tekinthetők egyszeri tévedésnek.

Számolási hiba miatt a Tatai Járásbíróság végzésben állapította meg a saját illetékességének hiányát és az eljárást áthelyezte a Tatabányai Törvényszékre. A Tatabányai Törvényszék megállapította saját illetékességének hiányát és a Győri Ítéltáblától kérte az illetékesség megállapítását. A Győri Ítéltábla a Tatai Járásbíróságot jelölte ki az ügy folytatására, annak ellenére, hogy a Járásbíróság korábban jogerős végzésben állapította meg saját illetékességének hiányát. Jelenleg az eljárás a Tatai Járásbíróságon van ismét folyamatban 1.P.20.455/2017 / lajstromszámon.

Kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság függessze fel a Tatai Járásbíróság előtt 1.P.20.455/2017/ számon folyó eljárást, az Alkotmánybírósági eljárás befejezéséig.

A Tatai Járásbíróság 1.P.20.524/2009/155 ítélete ellen 2016. augusztus 1.-én perújítási kérelmet terjesztettem elő. A **perújítás jelenleg is folyamatban van**, mivel a megengedhetőség tekintetében kérelmemet a járásbíróság már másodszor utasította el és másodszor fellebbeztem az elutasító végzés ellen.

Továbbá tájékoztatom a T. Alkotmánybíróságot, hogy a panaszomban foglaltakra tekintettel az elsőfokú ítéletet hozó bíró bejelentette saját elfoglaltságát (1.P.20.455/2017/21)

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1., Befogadhatóság tekintetében

Kérelmemet az **Abtv. 27. §** alapján terjesztem elő, alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben, olyan egyedi ügyben, amelyben felperesként érintett személy vagyok, valamint az ügyben hozott valamennyi bírói döntés az Alaptörvényben biztosított jogaimat sérti.

A Tatai Járásbíróság részítélete ellen a Tatabányai Törvényszéken fellebbezéssel éltem. A Tatabányai Törvényszék ítélete ellen a Kúrián felülvizsgálati kérelemmel éltem. További rendes jogorvoslati lehetőségem már nincs.

A Kúria ítéletét a Tatai Járásbíróságon igazoltan **2017. október 18.-án** vettem át, mivel az ítélet kézbesítése eddig a napig nem történt meg. Az ügyben a Kúria ítélete az utolsó irat.

Indítványomat az **Abtv. 30. § (3)** bekezdése alapján késedelmem indoklásával az indítványommal együtt nyújtottam be.

Mivel felperesként az ügyben érintett személy vagyok, ezért az **Abtv. 51. § (1)** alapján, az **Abtv. 27. §** szerint jogosult vagyok indítvány előterjesztésére.

Az **Abtv. 52. § (1b)** bekezdés **a)** pont alapján az **Abtv. 27. §** szakaszát, **b)** és **c)** pont alapján az indítványom 4. pontját, **c)** pont alapján Tatai Járásbíróság **1.P.20.524/2009/155.**, a Tatabányai Törvényszék **1.Pf.20.270/2015/6.**, és a Kúria **Pfv.I.20.965./2016/11.** részítéletét. A **d)** pont alapján indítványom 3. pontját jelölöm meg, az **f)** pont alapján kifejezett kérelmet terjesztek elő a sérelmezett bírói döntések megsemmisítésére.

2., Pertörténet, bírói döntések megnevezése

Az eljárás 2008-ban indult a Tatai Járásbíróságon három perré alakult fizetési meghagyással, (1.P.20.070/2008, 1.P.20.071/2008, és 1.P.20.072/2008 számon) jogalap nélküli gazdagodás, kártérítés és ingók kiszolgáltatása kapcsán, két alperessel szemben, amelyeket a bíróság később 1.P.20.070/2008 számon egyesített. A per szünetelt, majd 2009.-ben a 1.P.20.524/2009 számon folytatódott. A korábbi II.r. alperessel szemben megszűnt az eljárás, majd a bíróság kötelezésére felperesként perbe hívtam a jelenlegi II. és III.r alpereseket, akik I.r. alperes testvérei. A perbehívásra az alperesi ellenkérelem kapcsán és nem az alperesi viszonykereset kapcsán kötelezett a bíróság.

Az I.r. alperes a 2008. nov.6.-i tárgyaláson (1.P.20.070/2008/13 jegyzőkönyv) „Észrevétel” elnevezésű iratában **viszontkeresetet** terjesztett elő. Kérte, hogy a Bíróság, állapítsa meg, hogy a felperes a **Ptk. 601. § (1)** alapján kiesett az örökségből és kérte törölni az alperes tulajdonában álló [REDACTED] hrsz. számú ingatlan 1/6-odán fennálló özvegyi haszonélvezeti jogomat.

Tatai Járásbíróság 1.P.20.524/2009/155. ítéletében megállapította, hogy **Ptk. 601. § (1)** alapján, az örökségből kiestem és 24.000., Ft. részperköltség megfizetésére kötelezett.

A Tatai Járásbíróság 1.P.20.524/2009/155. ítélete ellen rendes jogorvoslattal éltem. A fellebbezés kapcsán indult másodfokú eljárásban a Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.270/2015/6. számú részítéletével a Tatai Járásbíróság 1.P.20.524/2009/155 ítéletét részben helyben hagyta, azt a perköltségek tekintetében változtatta csak meg.

A jogerős ítélet ellen a Kúrián felülvizsgálati kérelemmel éltem. A **Kúria Pfv.I.20.965./2016/11.** részítélete a Tatabányai Törvényszék ítéletét helyben hagyta, csak az indoklás részében változtatott, mivel a Törvényszék olyan törvényre hivatkozott ítéletében, amely a hagyatéki tárgyalás időpontjában nem volt hatályos.

A jogerős ítélet kapcsán a pernyertes alperesek végrehajtási lap kiállítását kérték. Mind a három végrehajtási lap kapcsán **végrehajtási lap visszavonása** kérelmet terjesztettem elő a Tatai Járásbíróságon, mint végrehajtást elrendelő bíróságon. Valamennyi végrehajtási lap visszavonása kérelmet a Tatai Járásbíróság elutasította. Mind három esetben a Tatabányai Törvényszék a végzések elleni fellebbezésem elutasította és helyben hagyta a Tatai Járásbíróság végzését.

3., Alaptörvényben biztosított jog megnevezése

A sérelmezett Bírói döntések a következő alaptörvényben biztosított jogaimat sértik.

R) cikk (2) bekezdés

„Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”

VI. cikk (1) bekezdés

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák”

XIII. cikk (1) bekezdés

„Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

XXVIII. cikk (1) bekezdés

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

XXVIII. cikk (7) bekezdés

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

4., Indoklás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

Tatai Járásbíróság 1.P.20.524/2009/155. részítése

A Tatai Járásbíróság az alapeljárásban a törvényi rendelkezések többszöri figyelmen kívül hagyásával nem vizsgálta az alperesek perbeli legitimációját, ami törvényesen a viszontkereset elutasításához vezetett volna a per teljes ideje alatt, többször figyelmen kívül hagyta az illeték meg nem fizetését, ami ismételt a viszontkereset többszöri elutasítását eredményezte volna, ezen döntéseit nem is indokolta, amivel az alperesek viszontkeresetét törvénytelen eszközökkel segítette elő a per teljes ideje alatt.

Az önkényes bírói jogalkalmazás az érdemi döntésre is kihatott, mert a viszontkereset törvényes elutasítása helyett, olyan ítélet született, ami sérti az örökléshez való -, a tulajdonhoz való -, a tisztességes eljáráshoz való -, a pártatlan bírósághoz való -, az emberi méltósághoz és a jó hírnév tiszteletben tartásához való alkotmányos jogomat.

[1] Öröklésből való kiesés kapcsán

Az I.r. alperes viszontkeresetével kapcsolatban a Tatai Járásbíróság ítélete szerint az alperesek a **Pp. 147. § (1)** alapján alappal terjesztették elő viszontkeresetüket, mivel én is a kérelmemet részben ezen, az örökjogi jogviszonyból fakadó özvegyi jogára alapítottam akkor, amikor erre hivatkozással vagyontárgyak kiadását és birtokba bocsátását kérte. Erre figyelemmel az alperesek a felperessel szembeni védekezésük egyik formájaként megalapozottan terjesztették elő viszontkeresetüket.

Az I.r. alperes viszontkeresetét a **Ptk. 601. § (1)** szakaszára alapította. A **Ptk. 601 § (3)** szakasza a házastárs örökségből való kiesésére való hivatkozást a „**csak**” szó használatából adódóan kizárólag, két esetben engedi meg. A jogszabály nyelvtani értelmezéséből az következik, hogy eltérést nem enged, azaz **kógens** jogszabály.

A jogszabály első fordulata alapján „az örökhagyó házastársának az öröklésből való kiesésére csak az hivatkozhat, aki a házastárs kiesése folytán maga örökölné”. Mivel **Ptk. 615. § (1)** alapján „Az örökhagyó házastársa öröklő mindannak a vagyonnak a hasznélvezetét, amelyet egyébként nem ő örököl” így a az öröklésből való kiesésem esetén az özvegyi jogot, mint személyhez fűződő dologi jogot, --mivel mást nem örököltem -- nem örökölné meg az I.r. alperes, így a jogszabály első fordulata nem teljesült.

A jogszabály második fordulata alapján az örökhagyó házastársának az öröklésből való kiesésére az hivatkozhat, aki „vagy a végintézkedéssel reá rótt kötelezettségtől, illetőleg más tehertől mentesülne”. Mivel a néhai [REDACTED] [REDACTED] végintézkedés nélkül hunyt el, így az örökségből való kiesésemre az alperesek nem hivatkozhatnak a jogszabály második fordulata alapján sem, mert kötelezettségeik és terheik nem végintézkedésből fakadtak.

Mivel I.r. alperes, az örökségből való kiesésemkor sem ingóságot, --mivel ilyent nem örökölte-- sem az özvegyi jogot, --mivel az személyhez fűződő dologi jog--nem örököl, terhei és kötelezettségei nem végintézkedésből fakadnak, ezért a **Ptk. 601. § (3)** szakasza alapján I. r alperest nem jogosítja fel jogszabály arra, hogy a felperes örökségből való kiesésére hivatkozzon.

Mivel a **Pp. 130. § (1) g)** szakasz alapján a viszontkeresetet nem a **Ptk. 601 § (3)** szerint, az erre feljogosított személy indította, ezért az I.r. alperesnek nem volt **perbeli legitimációja**. A perbeli legitimáció anyagi és eljárás jogi kérdés, hiánya a **Pp. 130. § (1) bekezdés g)** pontja, vagy **Pp. 157. § a)** pontja szerinti jogkövetkezmények kötelező alkalmazása miatt, a viszontkereset, érdemi elutasításához vezet.

A **Pp. 158. § (1)** alapján a bíróság a **Pp. 157. § a)** pontja esetében a pert az eljárás bármely szakában hivatalból megszüntetni köteles. Ezen rendelkezésből következőleg a bíróságnak hivatalból kell vizsgálni a **Pp. 130. § (1)** –ben foglalt perindítási feltételeket az eljárás minden szakaszában.

A Tatai Járásbíróság a perindítás feltételei közül kizárólag a **Pp. 147. § (1)** rendelkezése szerint vizsgálta, a **Pp. 130. § (1) g)** szakasz, a **Pp. 157. § a)** és a **Pp. 158. § (1)** rendelkezéseit indoklás nélkül figyelmen kívül hagyta.

Alaptörvény **R) cikk (2)** bekezdése értelmében, miszerint a jogszabályok mindenkire kötelezőek, a Járásbíróságnak jelen ügyben a **Pp. 130. § (1) g)** és a **Pp. 157. § a)** szakaszát és az általa felhívott **Ptk. 601 § (3) bekezdését** alkalmaznia kellett volna, vagy legalábbis meg kellett volna indokolnia, hogy ezen jogszabályi rendelkezések alkalmazását miért mellőzte. Az eljáró bíróság az Alaptörvény **R) cikk (2)** bekezdésében foglalt jogaimat általa sértette meg, hogy **egy mindenkire kötelező érvényű jogszabályt figyelmen kívül hagyott**.

Az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljáró bíróságnak a törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. **Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény ellenes alkalmazását jelenti.** A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata.

Mivel a perindítási feltételeket a Járásbíróság a pergátló **Pp. 130. §** rendelkezéseket nem csak figyelmen kívül hagyta, ami önkényes bírói jogalkalmazás, hanem ezt a mellőzést nem is indokolta, így az eljárásban a Járásbíróság az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** cikkében foglalt **tisztességes eljáráshoz** való alkotmányos jogomat is megsértette.

Az önkényes bírói jogértelmezés az érdemi döntésre is kihatott, mivel a viszontkereset a **Ptk. 601 § (3), Pp. 130. § (1) g), Pp. 157. § a)** együttes alkalmazásából adódó kötelező elutasítása helyett a Tatai Járásbíróság olyan ítéletet hozott, amiben pervesztes lettem, így az I.r. alperes pervitelét a törvény megsértésével segítette elő.

A Bíróság kötelezett, hogy az alperesi ellenkérelem, --miszerint az ingóságok kiadására csak a teljes házastársi vagyontöbbség megosztása keretében kerülhet, sor—alapján vonjam perbe az I.r. alperes testvéreit, mint örököseket. Az alperesi ellenkérelem kapcsán perbe hívott II.-III.r. alperesek perbelépésükkel párhuzamosan, azonnal csatlakoztak az I.r. alperes viszontkeresetéhez is. Az ő esetükben sem vizsgálta a Járásbíróság a pergátló tényezők fennállását, így a Járásbíróság a II.-III.r alperesek viszontkeresete kapcsán is megsértette a fenti pontban kifejtettek alapján az Alaptörvény **R) cikk (2)** és Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** –ben foglalt alkotmányos alapjogaimat.

[2] Illeték megfizetése kapcsán

Viszontkeresetében az I.r. alperes tulajdoni hányadát **2.000.000., Ft.**-ban határozta meg és ezzel kapcsolatban az **Itv. 72. § (1) és (4)** szakaszokra hivatkozással **24.000., Ft.** illetéket rót le.

Az **Itv.72. § (1) és (4)** szakasza alapján az özvegyi jog tekintetében a pertárgy érték az ingatlan értékének 6/20-ad része, azaz **600.000., Ft.** Az **Itv.42. § (1) a)** alapján az elsőfokú eljárásban a pertárgy értékének **6%-át, azaz 36.000., Ft.-ot** kellett volna bírósági eljárási illetékként megfizetni. Az alperes csak **24.000., Ft.** illetéket rót le, nem hivatkozott semmilyen jogi indokra, hogy miért ennyi illetéket rót le és illeték feljegyzési joggal sem rendelkezett.

2010.03.25.-én (I.P.524/2009/7 jegyzőkönyv) az I.-II-r alperesek jogi képviselője módosította a viszontkeresetét és annak megállapítását kérte, hogy nem csak a Szomódi ház, de a néhai [REDACTED] teljes vagyonának vonatkozásában is kiestem az öröklésből a **Ptk. 600. § b)** pontja alapján. A viszontkereset felemelésével kapcsolatban I.r. alperes sem pertárgy értéket nem határozott meg, sem illetéket nem rót le.

A Pp. 124. § (1) alapján „A bíróság a keresetlevelet nyomban, de legkésőbb a bírósághoz érkezésétől számított harminc napon belül megvizsgálja”

A Pp. 124. § (2) alapján a „bíróság a keresetlevelet - hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve - idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha

c) a jogi képviselővel eljáró fél elmulasztotta az eljárási illeték megfizetésére vonatkozó kötelezettség teljesítését”.

Pp. 130. § (1) alapján „a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül [125. § (1) bek.] elutasítja, ha megállapítható, hogy

i) a Pp.124. § (2) bekezdésében foglalt ok áll fenn,”

A Tatai Járásbíróság a perindítás feltételei közül a Pp. 124. § (1), (2) és a Pp. 130. § (1) i) szakasz rendelkezését álláspontom szerint figyelmen kívül hagyta, mint a I.r. alperes viszontkeresete, mint a viszontkereset kiterjesztése kapcsán.

Az önkényes bírói jogértelmezés az érdemi döntésre is kihatott, mivel a viszontkereset az illeték meg nem fizetése miatt többszöri kötelező elutasítása helyett a Tatai Járásbíróság olyan ítéletet hozott, amiben pervesztes lettem, így az I.r. alperes pervitelét a törvény megsértésével segítette elő. A Járásbíróság nem indokolta, hogy törvényi rendelkezéseket önkényesen miért hagyta figyelmen kívül, így az ezen pontban előbb kiejtettek alapján az Alaptörvény **R) cikk (2)** és az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** –ben foglalt alkotmányos alapjogaimat ismételten megsértette. Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** cikkében foglalt **tisztesseges eljáráshoz** kapcsolódó indoklási kötelezettség elmulasztásával is és az önkényes jogalkalmazással is.

[3] Örökléshez való jog tekintetében

Néhai férjem halála után a Ptk. 599. § (1) és Ptk. 615. § (1) alapján törvényesen örökölttem mindannak a vagyonnak a haszonélvezetét, amelyet egyébként nem én örökölttem. Ennél fogva öröklésem a törvény erejéből következik, nem az örökösök elfogadó nyilatkozatától. A Tatai Járásbíróság ítélete alapján az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése által védett örökléshez való jogomat sérti, mivel annak ellenére törölte az özvegyi haszonélvezeti jogomat, hogy az örökségből való kiesésemre olyan alperesek hivatkoztak, akiket ebből a törvény a Ptk. 601 § (3) szakasz rendelkezése alapján kizárt. Azaz az örökségből való kiesésem megállapítása kapcsán az özvegyi jogom, az alpereseknek semmilyen alkotmányos jogát nem korlátozta, mivel állagörökösként valódi tulajdont szereztek, erre megállapodást kötöttek egymással, azaz éltek a megszerzett tulajdon feletti rendelkezési jogukkal.

Mivel az özvegyi jog törlése nem mások alkotmányos jogának védelme miatt került törlésre, hanem önkényes bírói jogalkalmazás következtében, ezért a bírói ítélet sérti **Alaptörvény XIII. cikk (1)** bekezdése által alapjogként védett **örökléshez** való jogomat, amely csak más alkotmányos alapjog és törvényi felhatalmazás alapján és csak arányosan korlátozható.

Az önkényes bírói jogértelmezés az érdemi döntésre is kihatott, mivel az ítélet megállapította az örökségből való kiesésemet, míg az örökléshez való jog, mint alkotmányos alapjog korlátozására nem volt szükséges mivel nem sértette mások alapjogát mivel törvényi felhatalmazás sem volt az alpereseknek a az özvegyi jog megtámadására.

[4] Tulajdonhoz való jog tekintetében

Az ítélet indoklásában kifejtette, a hagyatéki tárgyaláson csak az örökösök kötöttek egymással egyezséget az örökségükbe tartozó személygépkocsi, Raiffeisen Banknál nyilvántartott vagyontárgy, továbbá utánfutó vonatkozásában fennálló örökrészüik tekintetében Továbbá megállapítja azt is, hogy az örökösök a törvényes öröklés szerint örökölték. Az ítélet indoklás részében kifejti, hogy a Hagyatéki tárgyaláson az özvegy (én, mint felperes) és az örökösök (mint alperesek) között semmilyen megállapodás nem történt.

A Csjt. 27. § (1) A házasság megkötésével a házastársak között a házassági életközösség idejére házastársi vagyontársaság keletkezik. Ennek megfelelően a házastársak osztatlan közös tulajdona mindaz, amit a házassági életközösség ideje alatt akár együttesen, akár külön-külön szereztek, kivéve azt, ami valamelyik házastárs különvagyonához tartozik.

A hatályos anyagi szabályok alkalmazásából következően az alperes örökösök osztályos egyezséget csak a gépjármű felére, az utánfutó felére és a takarékbetétkönyvben lévő összeg felére köthettek törvényesen a Csjt. 27. § (1) alapján.

Az ítélet úgy állapítja meg a hagyatéki végzésben szereplő ingókon és ingatlanokon az örökösök 1/1 arányú tulajdonjogát, hogy a Csjt. 27. § (1) rendelkezését, mint hatályos anyagi jogszabályt egyszerűen figyelmen kívül hagyta. A tulajdonjog alkotmányos védelme álláspontom szerint azt jelenti, hogy a tulajdonjog csak alkotmányos indokkal és törvényi felhatalmazással korlátozható, önkényes bírói jogalkalmazással nem.

Az eljáró bíróság az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésében foglalt jogaimat azáltal sértette meg, hogy egy mindenkire kötelező érvényű jogszabályt figyelmen kívül hagyott, ezáltal az ítélet sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése által alkotmányos alapjogként védett tulajdonhoz való jogomat, továbbá az önkényes bírói jogalkalmazáson túlmenően az indoklás teljes hiánya miatt megsértette. Alaptörvény XXVIII. cikk (1) cikkében foglalt **tisztességes eljáráshoz** kapcsolódó indoklási kötelezettség elmulasztásával is.

[5] Pártatlanság kapcsán

Az Alkotmánybíróság a 6/1998. (III. 11.) AB határozatában megállapította, hogy a *fair trial* olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes, legutóbb megerősítette a 3102/2017. (V. 8.) AB határozat. Megítélésem szerint [1], [2], [3], [4] pontban kifejtettek alapján megállapítható, hogy a felperes és az alperes közötti fegyveregyenlőség nem valósult meg, az alperesek pervitelét a bíróság a törvény, anyagi és eljárási szabályok folyamatos és durva megsértésével segítette elő, ami sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)-ben rögzített **független és pártatlan Bírósághoz** való alapjogomat.

[6] Magánélethez, kapcsolattartáshoz és jó hírnévhez való jog kapcsán

Az alperesi viszontkereset kapcsán a Bíróság több tanút hallgatott meg kapcsolataim és magánéletem kapcsán. Michov Róza a bíró kérdésre válaszolva beszámolt arról, hogy férjem halála előtt élettársi kapcsolatom volt, amelyet egyébként később a bíróság nem talált igazoltnak. Polgár Sándornak, akivel egy helyen dolgoztunk a bíró olyan kérdéseket tett fel, hogy kivel mikor és hol találkoztam. Berta Sándornak a bíróság szintén olyan kérdéseket tett fel, hogy kivel találkoztam és mikor, Villányban néhai férjem csoporttalálkozóján kivel találkoztam, az I.-II. r. alperesi képviselő pedig arra vonatkozóan várt választ a tanútól, hogy volt-e szexuális kapcsolatunk (I.P.20.524/2009/28 jkv. 10.o.).

Álláspontom szerint az alperesi viszontkereset kapcsán, amelyet megítélésem szerint a törvény megszegésével nem utasított el a Bíróság olyan kérdéseket tett fel a tanúknak, amelyek a magánélethez való jogomat, személyes kapcsolataimhoz való jogomat megalázóan, volt kollégám és ismerőseim előtt vizsgált a bíróság. Továbbá a szexuális kapcsolataimról is válaszolni kellett a tanúnak, ami a magánélethez való jogom teljes megfosztását jelenti.

Az eljárás az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésben foglalt **magánélethez, kapcsolattartáshoz és jó hírnévhez** való jogomat sértette, mert minden törvényes indok nélkül történt a magánéletembe történő beavatkozás.

[7] Ésszerű határidő kapcsán

Az eljárás 2007.-ben kiadott fizetési meghagyásra történt ellentmondás alapján alakult perré. 2008 és 2016 közötti időszakban --a viszontkereset kapcsán jogerős ítéletig-- olyan eljárást folytatott le a Járásbíróság, amelynek törvényi feltételeit a perbeli legitimáció kapcsán anyagi jogi szabályok kizárták, ezért az alapkereset tekintetében, ingók kiszolgáltatása kapcsán 11 év után, a bíróság a mai napig nem hozott ítéletet. A Tatai Járásbíróság 2016 óta még felperesi bizonyítási indítványokra sem reagált, ami álláspontom szerint sérti Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** –ben foglalt eljárás **ésszerű határidőben** történő lezárásához való jogomat.

Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.270/2015/6 részítése

[1] Tisztességes eljáráshoz való jog kapcsán.

A Pp. 158. § (1) rendelkezése alapján, a másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszéknek is vizsgálnia kellett volna a perindítás feltételeit, azaz Pp. 130. § (1) g) szakasza szerint azt, hogy a jogszabály szerint feljogosított személy indította-e viszontkeresetet. Ennek vizsgálatát **a Tatabányai Törvényszék is önkényesen figyelmen kívül hagyta** és nem is indokolta, ami mind az önkényes bírói jogalkalmazás, mint az indoklási kötelezettség elmulasztása kapcsán külön-külön sérti az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** –ben foglalt **tisztességes eljáráshoz** való jogomat.

A pertárgy érték megállapítása sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárás tárgyalásán nem történt meg. A pertárgy érték **először** a Tatabányai Törvényszék **1.Pf.20.270/2015/6.** részítésében került megállapításra.

A Tatabányai Törvényszék a felperes keresete alapján mind az első, mind a másodfokú eljárásban **10.000.000., Ft.-ban** állapította meg az ingó és ingatlan vagyon értékét. Ennek fele a felperest, míg másik fele egyenlő, azaz 1/6-1/6/1/6 arányban az alpereseket illeti meg, így egy alperesre **1.666.666. Ft.** vagyoni érték jut, ezt tekintette az egy alperesre jutó pertárgy értéknek. Az elsőfokú eljárásban fizetendő 6% után **100.000., Ft.,** ban, a másodfokú eljárásban fizetendő 8% illeték után **133.333., Ft.-ban** állapította meg egy alperesre jutó illetéket. Az ítélet alapján az elsőfokú eljárás illetéke **300.000., Ft.** a másodfokú eljárás illetéke **400.000., Ft.** Így összesen **700.000., Ft.** illetékfizetési kötelezettségem keletkezett, mivel mind a három alperes tekintetében pervesztes lettem

Mivel a per tárgya az özvegyi jogból fakadó haszonélvezeti jog, ezért a pertárgy érték az **Itv.72. § (1) és (4)** rendelkezése folytán a vagyoni érték **6/20-a**

A Tatabányai Törvényszék ítélete semmilyen, az illeték megállapítása kapcsán lényeges jogszabályi hivatkozást nem tartalmaz. Mivel a másodfokú bíróság ítélete perköltség jogcímén összesen **700.000., Ft.** illeték megfizetésére kötelezett, ezért az illetékfizetési kötelezettség is az ügyben hozott érdemi döntésnek minősül, mivel jelentős mértékben befolyásolja a helyzetemet.

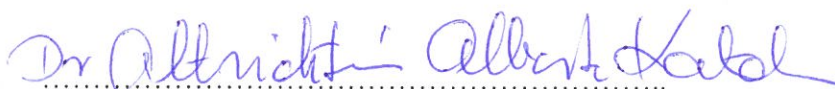
A Törvényszék ítéletében önkényesen figyelmen kívül hagyta az illeték kapcsán az **Itv.72. § (1) és (4)** rendelkezéseit, mint anyagi jogi szabályokat. Az AB több ítéletében is kifejtette, hogy az önkényes bírói jogalkalmazás, amely hatályos törvényi rendelkezéseket figyelmen kívül hagy fogalmilag sem lehet tisztességes, továbbá az ítélet a hatályos jogszabály mellőzése kapcsán indoklást sem tartalmaz, külön-külön sérti az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** –ben foglalt **tisztességes eljáráshoz** való jogomat.

[2] Jogorvoslathoz való jog kapcsán.

Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.

A jogorvoslathoz való alapjog érvényesülése tevékeny közreműködést követel az állam részéről. Egyrészt a jogalkotónak meg kell alkotnia azokat az eljárási szabályokat, melyek szerint ez az alapjog gyakorolható, másrészt pedig a jogalkalmazók kötelesek e szabályokat követve eljárni. A fél akkor tudja tehát gyakorolni a jogorvoslathoz való alapjogát, ha a bíróságok **az alapjog érvényesítésére rendelt jogszabályi előírások szerint járnak el**. Mivel a fellebbezési eljárásban a bíróság a kötelezően vizsgálandó perindítási feltételeket nem vizsgálta, továbbá az alapeljárásban elkövetett Alkotmányos alapjogok megsértését növelte az illetékfizetési szabályok megsértésével, az alapeljárásban hasonlóan a felperes terhére, ezért nem tekinthető jelen esetben hatékony jogorvoslatnak, ami sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) –ben foglalt jogorvoslathoz való jogomat.

Iszkáz, 2018. március 27.

Dr. Altrichterné Albert Katalin